

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη



ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Πάσχος Μανδραβέλης

Εκτός τόπου και χρόνου

Είναι εντυπωσιακά όσα είπε η κ. Τασία Χριστοδουλοπούλου σε διαδικτυακή εκδήλωση του ΣΥΡΙΖΑ. Κατ' αυτήν, «είναι γνωστό πως όταν θες να κάνεις την πολιτική σου, πολύ περισσότερο εμείς που είχαμε ένα κράτος εχθρικό απέναντί μας, πρέπει να έχουμε ανθρώπους δικούς μας, να μπορούμε επιτόπου να τους επηρεάζουμε. Δηλαδή, εγώ έχω κάτω και έχω σκεφτεί τι έκανε το ΠΑΣΟΚ για να κυριαρχήσει το 1981 και γιατί τότε η Ν.Δ. μιλούσε για «πρασινοφρουρούς». Είχαν ρίξει όλο το κόμμα μέσα σε όλους τους θεσμούς και προσπαθούσαν πραγματικά να τους ανατρέψουν μέσα στο ίδιο τους το σπίτι. Αυτό είναι νομίζω το μάθημα» (2.2.2022).

Ο λόγος της είναι εντυπωσιακός διότι κατ' αρχήν είναι –όπως λένε στην Κοζάνη– «κανακαιρίσιος» παλαιός, παρωχημένος. Από την εποχή των «πρασινοφρουρών» έχουν περάσει σαράντα χρόνια· αν και πρέπει να σημειώσουμε ότι σε σχέση με το 1917, που έχει κολλήσει η υπόλοιπη Αριστερά, ο λόγος για επιστροφή στις πρακτικές του '81 αποτελεί... πρόοδο. Κατά δεύτερον, είναι άλλα τα κοινωνικά και πολιτικά προτάγματα σήμερα. Το κράτος του 1981, παρά τα γενναία δημοκρατικά ανοίγματα του Κωνσταντίνου Καραμανλή, παρέμενε εν πολλοίς προϊόν της μετεμφυλιακής κατάστασης, μιας εποχής που για να προσληφθεί κάποιος χρειαζόταν πιστοποιητικό κοινωνικών φρονημάτων. Το 1981 είχαμε μια άσχημη αντίδραση σε μια άσχημη κατάσταση. Γι' αυτό και το ΠΑΣΟΚ έκανε εμπράκτως την αυτοκριτική του με την ίδρυση του ΑΣΕΠ και την «Ανοιχτή Διακυβέρνηση» (οpengon), που δυστυχώς δεν τελεσφόρησε. Το ΠΑΣΟΚ δεν είχε αγαθή προαίρεση όταν θεσμοθετούσε είτε τα μεν είτε τα δε. Αυτό που του επέτρεψε να μακροημερεύσει ήταν η προσαρμοστικότητα του. «Διάβαζε» καλύ-

Οι πολίτες, έχοντας την εμπειρία του μετεμφυλιακού κράτους, ή εκείνο των «πρασινοφρουρών», το τελευταίο που θέλουν να ακούσουν είναι πως κάποιο κόμμα επιδιώκει «να έχουμε ανθρώπους δικούς μας, να μπορούμε επιτόπου να τους επηρεάζουμε».

ΣΚΙΤΣΟ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΠΕΤΡΟΥΛΑΚΗ ΤΗΝ «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»



τερα τα αιτήματα της κοινωνίας. Το 1981 η πλειονότητα των πολιτών, το 60% που δεν ψήφισε Ν.Δ., είχε μπουκτίσει από το κομματικό κράτος της Δεξιάς. Το 1994 όλοι σχεδόν οι πολίτες, πλην ενός μικρού πυρήνα αμετανόητων στελεχών, κατάλαβαν ότι το διακομματικό κράτος που είχε εγκαθιδρύσει το ΠΑΣΟΚ ήταν τροχοπέδη για τις ανάγκες της κοινωνίας.

Γι' αυτό και το ΑΣΕΠ, παρά τα πολλά προβλήματα που έχει, παραμένει υψηλά στους δείκτες δημοφιλίας. Οι πολίτες, έχοντας την εμπειρία του μετεμφυλιακού κράτους, ή εκείνο των «πρασινοφρουρών», το τελευταίο που θέλουν να ακούσουν είναι πως κάποιο κόμμα επιδιώκει «να έχουμε ανθρώπους δικούς μας, να μπορούμε επιτόπου να τους επηρεάζουμε». Εμαθαν στην πράξη, και ακό-

μη το νιώθουν, τι σημαίνει «οι δικοί μας» ή «οι δικοί τους» στο κράτος. Κι αυτό είναι ένας από τους λόγους της παρατεταμένης εμπιστοσύνης στον κ. Κυριάκο Μητσοτάκη. Οι πολίτες διαπιστώνουν ότι δεν κοιτά «το χρώμα της γάτας», αλλά ποιος μπορεί να κάνει τη δουλειά. Έχει αντιδράσεις στον στενό πυρήνα του κόμματος, όπως είχε και ο Ανδρέας Παπανδρέου όταν το 1994 θεσμοθέτησε το ΑΣΕΠ, αλλά στο τέλος αυτό που μετρά είναι το αποτέλεσμα της κάλπης.

Ακόμη πιο εντυπωσιακό απ' όσα είπε η κ. Χριστοδουλοπούλου είναι ο χρόνος. Σε μια εποχή που πολλοί άρχισαν να αμφιβάλουν αν ο ΣΥΡΙΖΑ θα είναι δεύτερο κόμμα, αυτοί ράβουν το κοστουμί του κράτους. «Τα ψάρια στον γιאלό, το τηγάκι στη φωτιά», λέει ο λαός μας...

DOCUMENTO

Εφιάλτης ακρίβειας

Ενας εφιάλτης πλανάται πλέον πάνω από το σύνολο σχεδόν των ελληνικών νοικοκυριών. Αυτός της δραματικής αύξησης των τιμών στο μεγαλύτερο ποσοστό των προϊόντων που σε συνάρτηση με την πώση του τζίρου στις αγορές δημιουργεί συνθήκες πρωτόγνωρης για τα τελευταία χρόνια κρίσης.

Με τον πληθωρισμό της Eurostat να φτάνει στο 5,5% με την ΕΛΣΤΑΤ να εκτιμάται ότι θα ανακοινώσει στα μέσα Φεβρουαρίου 6% για τον Ιανουάριο, το διαθέσιμο εισόδημα ελαχιστοποιείται με μεγάλη ταχύτητα.

Οι τζίροι σε σούπερ μάρκετ και λιανεμπόριο έχουν πτώση τουλάχιστον 50% σε σχέση με πέρυσι, καθιστώντας, σε συνάρτηση με τα ακριβά καύσιμα, τις ελπίδες για τον

Οι τζίροι σε σούπερ μάρκετ και λιανεμπόριο έχουν πτώση τουλάχιστον 50% σε σχέση με πέρυσι

κυβερνητικό στόχο ανάπτυξης το 2022, μηδενικές.

Κυριάκος Μητσοτάκης με την παρέα των συμβούλων και υπουργών του αδιάφοροι για τα τεκταινόμενα κινούνται σε λογικές Σκυλακάκη. Δεν μειώνουν τους ειδικούς φόρους στα καύσιμα που θα βοηθούσαν τους οικογενειακούς προϋπολογισμούς, με τη λογική ότι οι φτωχοί δεν έχουν αυτοκίνητο.

Επιπροσθέτως για την εστίαση και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις ο Ιανουάριος ήταν από τους χειρότερους μήνες των τελευταίων ετών. Οι υποσχέσεις Σκρέκα για αύξηση των επιδοτήσεων στο επιπλέον κόστος της ενέργειας αγνοούνται. Ενώ τα προγράμματα ανανέωσης οικιακών συσκευών πάνε για το προσεχές φθινόπωρο.

Ο πρωθυπουργός το μόνο που κάνει είναι προεκλογικά διαγγέλματα μείωσης του ΕΝΦΙΑ που κυρίως εξυπηρετεί τα ανώτερα οικονομικά στρώματα της κοινωνίας αδιαφορώντας για τα υπόλοιπα, πιέζοντας ακόμη περισσότερο τον φετινό προϋπολογισμό, ο οποίος ήδη δέχεται ασφυκτικές πιέσεις από τη μείωση των εσόδων από τη φορολογία λόγω έλλειψης μετρητών άρα και αγορών.

Μόνη αγωνία του Κυριάκου Μητσοτάκη είναι να κερδίσει χρόνο ώστε να μπορέσει να διανείμει τα δισεκατομμύρια του Ταμείου Ανάπτυξης σε αυτούς που τα έχει υποσχεθεί, αδιαφορώντας για την επιβίωση της κοινωνίας.

Είναι σίγουρο ότι ο πάταγος της πώσης του θα είναι πολύ μεγάλος.